

РЕШЕНИЕ

№ 5494

гр. София, 13.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8652** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 17.07.2012 г. на Софийски районен съд, 15 състав, постановено по НАХД № 7603 / 2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 8867 от 12.03.2012 г. на Началник АНД, отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи. С последното на Б. Д. К. е наложена глоба в размер на 400 / четиристотин/ лева, на основание чл. 315, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ за нарушение на чл. 315, ал.1, пр.2 от КЗ.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Б. Д. К., в която се излагат съображения за неправилност на решението. Твърди, че е имал застрахователна полица, както и че е налице неправилна квалификация на деянието. Смята, освен това, че макар и да е извършено нарушение, то същото е маловажно и административно – наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Моли решението да бъде отменено, а с него – и издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и

решението следва да бъде отменено.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд София – град, в настоящия състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд.

Приетата от СРС фактическа обстановка, подробно описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства. В първоинстанционното решение са изложени обстойно всички факти и обстоятелства, обсъдените доказателства, изведените правни съображения, които напълно съответстват на фактите по делото.

При горните съображения, по съществуването на спора, СРС правилно е установил, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.315, ал.1, пр.2 от КЗ, и като лице, което е управлявало моторно превозно средство, във връзка с чието ползване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, правилно ангажирана и административно – наказателната му отговорност, предвидена в чл.315, ал.1 т.1 от КЗ.

Представената в тридневния срок за възражение по съставения на 17.02.2012 г. АУАН Застрахователна полица № 22112000621500 / 17.02.2012 г. е неотнормирана към процесното нарушение, тъй като същата, макар и подписана на 17.02.2012 г., е валидна от 00.00 ч. на 18.02.2012 г.

Предвид горното, извършването на описаното в НП нарушение е установено по безспорен начин, като при ангажиране на отговорността не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, засягащи правото на защита на наказаното лице, налагащи отмяна на постановлението.

Наложеният санкция е в рамките на законоустановения, при това минимален размер, поради което не е налице основание за намаляването ѝ, нито са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на

съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, Пети касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.07.2012 г. на Софийски районен съд, 15 състав, постановено по НАХД № 7603 / 2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 8867 от 12.03.2012 г. на Началник АНД, отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.